

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อพ่อ เก็บรักษาซาร์ทของลูกอย่างซื่อสัตย์ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร เฝ้าแต่ทำตามคำแนะนำที่สูงส่งของพ่อผู้เดียว
- คำถาม:** ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็มจะทำความเพียรพยายามอะไร?
- คำตอบ:** พวกเขามีความเพียรพยายามพิเศษที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ธรรมดาให้เป็นนารายณ์ ที่สามารถควบคุมประสาทสัมผัสทั้งหมดของพวกเขา ดวงตาของพวกเขาไม่เคยเป็นเช่นอาชญากร หากแม้กระทั่งเวลานี้ยังมีความคิดที่มีกิเลสในการมองเห็นใครบางคนและดวงตากลายเป็นเช่นอาชญากร ลูกจะสามารถเข้าใจได้ว่าดวงวิญญาณนั้นไม่ใช่ผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม
- เพลง:** พาเราออกไปจากโลกแห่งบาปนี้ไปสู่สถานที่แห่งการพักผ่อนและสวดภาวนา...

โอม ซานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานรู้ว่านี่คือโลกแห่งบาป มนุษย์รู้เกี่ยวกับโลกของบุญด้วยเช่นกัน โลกแห่งบุญที่บริสุทธิ์เรียกว่าการหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต ไม่มีบาปที่นั่น บาปคงอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์เท่านั้น ในอาณาจักรของราวัน ลูกเคยได้เห็นรูปของราวันแล้วซึ่งเป็นสาเหตุของความทุกข์ ราวันไม่ใช่บุคคลแต่แล้วพวกเขาก็ยังเผาหุ่นจำลองของราวัน ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกอยู่ในอาณาจักรของราวัน แต่ลูกได้ก้าวห่างออกไปจากอาณาจักรของราวันแล้ว เวลานี้เราอยู่ในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เมื่อลูกๆ กำลังมาที่นี่ได้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังไปหาพ่อผู้ที่จะเปลี่ยนลูกจากมนุษย์ให้เป็นเทพ ท่านทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ไม่ใช่บราห์มาหรือผู้ที่มีร่างกายใด ๆ ที่จะทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข นั่นคือชีพบบา ผู้ที่ไม่มีร่างกายเป็นของตนเองเป็นผู้ที่ทำสิ่งนี้ ลูกไม่มีร่างกายด้วยเช่นกัน แต่แล้วลูกได้ใช้ชาติเกิดและได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและการตาย ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังไปหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ท่านกำลังให้คำแนะนำที่สูงส่งแก่เรา ด้วยการทำความเพียรพยายามเช่นนั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ ทุกคนจดจำสวรรค์ พวกเขาเข้าใจว่าที่นั่นคือโลกใหม่อย่างแน่นอน จะต้องมีคนบางคนที่จะก่อตั้งโลกใหม่อย่างแน่นอน แม้กระทั่งนรกก็ต้องถูกสร้างด้วยใครบางคน ลูกรู้ว่าเมื่อใดที่บทบาทที่ลูกแสดงในดินแดนแห่งความสุข จะมาถึงการสิ้นสุด ลูกเริ่มที่จะมีประสบการณ์ของความทุกข์เพราะอาณาจักรของราวันได้เริ่มขึ้น ในเวลานี้คือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่ว่าจะเป็นมหาเศรษฐีและอภิมหาเศรษฐีมากมายเพียงใดก็ตาม โลกก็กล่าวได้ว่าไม่บริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่คือนิยามที่ยากจนข้นแค้นของความทุกข์ ไม่ว่าใครบางคนจะมีอำนาจที่ใหญ่มากและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อความสุขมากมายแค่ไหนก็ตาม โลกนี้ก็ยังคงเรียกว่าโลกเก่าและไม่บริสุทธิ์ พวกเขายังคงดิ้นรนตะเกียกตะกายอยู่ในแม่น้ำของยาพิษต่อไป พวกเขาไม่แม้แต่จะเข้าใจด้วยซ้ำว่าการชองแวงในกิเลสเป็นบาป พวกเขาพูดว่า: โลกจะสามารถขยายต่อไปได้อย่างไรโดยปราศจากสิ่งนี้? พวกเขาเรียกร้อง: โอ พระเจ้า! โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! มาและทำให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เป็นบริสุทธิ์! เป็นดวงวิญญาณที่พูดผ่านร่างกายของเขา เป็นดวงวิญญาณที่ได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ และเหตุนี้เองพวกเขาก็ร้องเรียกหา 'ไม่มีใครเลยที่ไม่บริสุทธิ์ในสวรรค์' ลูกๆ รู้ว่าผู้ที่ทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีในยุคบรรจบพบกันคือผู้ที่เข้าใจได้ว่าพวกเขาได้ใช้เต็ม 84 ชาติเกิด แล้วพวกเขาจะปกครองกับลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ไม่ใช่ผู้เดียวที่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด พร้อมกับบราห์มาก็จะต้องมีปวงประชาด้วยเช่นกัน เป็นสิ่งที่ตามลำดับกันไปในบรรดาลูกบราห์มินด้วยเช่นกัน บางคนกลายเป็นราชาและราชินี และบางคนกลายเป็นปวงประชา พ่อพูดว่า: ลูกๆ เป็นเวลานี้ที่ลูกต้องซึมซับคุณธรรมที่สูงส่ง ดวงตาเหล่านี้เป็นเช่นอาชญากร หากด้วยการเห็นผู้อื่น ดวงตาของใครบางคนก็กลายเป็นอาชญากร ก็จะกล่าวได้ว่าเขาเหล่านั้นจะไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด ผู้ที่เป็นเช่นนั้นไม่สามารถเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นนารายณ์ ลูกจะถึงสภาพของการอยู่เหนือปวงกรรมของลูกเมื่อลูกได้รับชัยชนะเหนือดวงตาของลูก ทุกสิ่งขึ้นอยู่กัดวงตา เป็นดวงตาที่หลอกลวงลูก ดวงวิญญาณเห็นผ่านหน้าตาเหล่านี้ มีสองดวงวิญญาณในผู้นี้(พ่อบราห์มา) แม้กระทั่งพ่อ(ชีพบบา)ก็เห็นผ่านหน้าตาเหล่านี้เช่นกัน (ดวงตา) สายตาของพ่อก็ตรงไปยังดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน พ่ออธิบายแก่ดวงวิญญาณ ท่านพูดว่า: พ่อต้องใช้ร่างกาย พ่อจึงสามารถพูดได้ ลูกรู้ว่าบารากำลังพาลูกไปสู่โลกแห่งความสุข นี่คือนิยามของราวัน ลูกได้ก้าวห่างออกไปจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้ บางคนก็ก้าวหน้าไปอย่างมากมาย ในขณะที่บางคนก็ได้ก้าวถอยหลัง แต่ละคนพูดว่า: พาฉันข้ามฟาก ลูกจะข้ามไปสู่ยุคทอง แต่ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่นั่น ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ลูกต้องทำความเพียรพยายามสิ่งหลักในสิ่งนี้คือจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย นี่คือนิยามแรก ลูกรู้ว่าลูกดวงวิญญาณคือนักแสดงก่อนอื่นลูกไปสู่ดินแดนแห่งความสุขและในเวลาอยู่ในดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้พ่อได้มาเพื่อพาเราไปสู่ดินแดน

ของความทุกข์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ อย่าได้เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใคร ผู้คนเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์กับกันและกันอย่างมาก บางคนมีวิญญาณชั่วร้ายของตัณหาหาคะ และคนอื่นมีความโกรธ และบางคนแม้กระทั่งเริ่มใช้มือของพวกเขา พ่อพูดว่า: นั่นคือดวงวิญญาณบาปที่เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ผู้อื่น ลูกจะสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญได้อย่างไรหากลูกยังคงทำบาปต่อไป? ผู้นั้นกำลังประณามชื่อเสียงของวงศ์ตระกูล ทุกคนจะพูดอย่างไร? ลูกพูดว่าพระเจ้ากำลังสอนลูกที่ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพและกลายเป็นนายของโลก แต่ลูกก็ยังทำงานเช่นนั้น! เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: มองดูที่ตนเองทุกคืน หากลูกเป็นลูกที่เชื่อฟัง ส่งสารทของลูกให้กับบาบา บางคนก็เขียนสารทของพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่ได้เขียนว่าพวกเขาให้ความทุกข์กับใครหรือทำความผิดใดหรือไม่ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องหากลูกจดจำพ่อและยังคงทำการกระทำที่ผิดต่อไป การกระทำที่ผิดจะกระทำเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ดูว่าวงจรนั้นหมุนไปอย่างไร สิ่งนี้ง่ายมาก บางคนสามารถกลายเป็นครูภายในวันเดียว พ่อกำลังอธิบายความลับของ 84 ชาติเกิดให้แก่ลูก ท่านกำลังสอนลูก และจากนั้นลูกก็ต้องไปและไตร่ตรองสิ่งนั้น เราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร? บางคนสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งมากกว่าครูที่สอนพวกเขา บาบาสามารถพิสูจน์สิ่งนี้ให้แก่ลูก บางคนนำสารทของพวกเขามาให้กับบาบาและพูดว่า: บาบาคุณสารทของฉัน ฉันไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครแม้แต่เล็กน้อย บาบาพูดว่า: ลูกผู้นี้อ่อนหวานมาก เขาให้กลิ่นหอมที่ดีมาก เป็นเพียงเรื่องของเพียง 1 วินาทีเท่านั้นที่จะกลายเป็นครู นักเรียนบางคนก็ไปล้างหน้าครูของพวกเขาในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ดังนั้นพวกเขาจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงกว่าครูของพวกเขา บาบาถามว่า: ลูกกำลังสอนใคร? ไปยังวัดของชีวาทุกวันและสอนพวกเขาที่นั่นเกี่ยวกับว่าชีพบบาบาและก่อตั้งสวรรค์อย่างไร และท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของสวรรค์อย่างไร เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายสิ่งนี้ บางคนก็เขียนสารทของพวกเขาและส่งให้บาบา: บาบา สภาพจิตของฉันเป็นเช่นนั้น บาบาถามว่า: ลูกๆ ไม่ได้ทำการกระทำที่เป็นบาปใดๆใช่ไหม? ดวงตาที่เป็นอาชญากรไม่ได้ทำให้ลูกกระทำความผิดใช่ไหม? ลูกต้องตรวจสอบกิริยามารยาทและบุคลิกภาพของลูกเอง พฤติกรรมและกิจกรรมของลูกทั้งหมดนั้นขึ้นกับดวงตาของลูก ดวงตาลอกลวงลูกในหลายวิธี หากลูกหยิบบางสิ่งไปและรับประทานโดยไม่ได้รับอนุญาตนั่นก็คือบาป เพราะว่าลูกนำสิ่งนั้นไปโดยไม่ได้รับอนุญาตจากใคร มีกฎมากมายที่นี่ นี่คือไพบูลย์ของชีพบบาบา ไม่มีใครจะรับประทานสิ่งใดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ดูแลรับผิดชอบ หากใครคนหนึ่งเริ่มที่จะทำสิ่งนี้ คนอื่นก็จะเริ่มทำสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ในความเป็นจริงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องลืดอกอะไรไว้ที่นี้ กฎก็บอกอยู่ว่าห้ามมิให้ผู้ใดไม่บริสุทธิ์เข้ามาในห้องครัวของอาคารนี้ ภายนอกก็ไม่ใช่เรื่องราวใครจะบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพวกเขาก็เรียกพวกเขาเองว่าไม่บริสุทธิ์ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครได้รับอนุญาตให้แตะต้องอัลภาจารีหรือสังคารจารย์ เพราะว่าพวกเขาคิดว่าตนเองบริสุทธิ์และทุกคนอื่นนั้นไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าร่างกายของทุกคนที่นี่ไม่บริสุทธิ์ ลูกแต่ละคนก็จะทิ้งกิเลสตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ คนที่มีกิเลสก็ลงเบี่ยงหน้ารูปปั้นบูชาของผู้ที่ปราศจากกิเลส มีการกล่าวว่า: “ผู้ที่เป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และมีความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยาอย่างมาก” ไม่มีมนุษย์ที่ไม่บริสุทธิ์ใดในยุคทอง นั่นคือโลกที่บริสุทธิ์ มีเพียงประเภทเดียวเท่านั้น ลูกรู้ถึงความลับในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลาง จนกระทั่งถึงตอนจบของโลกควรจะคงอยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานี้เรารู้ทุกสิ่ง ไม่เหลือสิ่งใดที่จะต้องรู้ เรารู้จักพ่อ ผู้สร้าง เรารู้เกี่ยวกับอาณาเขตที่จะเอื้อมต่อ เราไปถึงสถานภาพของเราในอนาคตซึ่งเรากำลังทำความเพียรพยายาม อย่างไรก็ตามหากพฤติกรรมของลูกนั้นเสียไป ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ การให้ความทุกข์แก่ใครบางคน การชกแหวะในกิเลส การมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นเป็นบาป ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะเปลี่ยนสายตาของลูก สายตาของลูกจะต้องดีมาก เมื่อดวงตาของลูกเห็นใครบางคนกำลังโกรธ ลูกเองก็เริ่มที่จะทะเลาะเช่นกัน ไม่มีความรักต่อชีพบบาบาแม้แต่เล็กน้อยและลูกก็ไม่ได้จดจำชีพบบาบาเลย เป็นความยิ่งใหญ่ของชีพบบาบา เป็นความยิ่งใหญ่ของครู และเป็นความยิ่งใหญ่ของสัจครู ที่สามารถทำให้ลูกเห็นนิมิตของโกวินดา, ศรีกฤษณะ เป็นครูที่ทำให้ลูกกลายเป็นเช่นโกวินดา ปากของลูกนั้นจะไม่ถูกทำให้หวานด้วยการมีเพียงแค่นิมิต มีรามินิมิตแต่ปากของเธอ นั้นหวานหรือไม่? เธอไม่ได้ไปสวรรค์จริงๆ นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา นั้นไม่สามารถเรียกว่าเป็นความสุขของสวรรค์ ไม่ใช่เป็นเรื่องของการเพียงแค่มองโกวินดา แต่เป็นเรื่องของการกลายเป็นเช่นเดียวกันกับเขา ลูกได้มาที่นี่เพื่อที่จะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกควรมีความซาบซึ้งว่าลูกไปหาท่านและท่านกำลังทำให้ลูกกลายเป็นเช่นนั้น(กฤษณะ) ดังนั้นบาบาแนะนำทุกคนว่า: เขียนสิ่งนี้ในสารทของลูก: ดวงตาของฉันลอกลวงฉันไหม? ฉันได้ทำบาปไหม? ดวงตาลอกลวงลูกไม่อย่างใดก็อย่างหนึ่งอย่างแน่นอน ดวงตาต้องเยือกเย็นอย่างสมบูรณ์ คิดว่าตนปราศจากร่าง สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมนั้นจะไปถึงได้ในเวลาสุดท้าย แต่นั่นด้วยเช่นกันเมื่อเพียงแค่อ่านสารทของลูกให้บาบา ทุกสิ่งจะได้รับการสะสมโดยอัตโนมัติในทะเบียนประวัติของดาราหาราช แต่แม้กระทั่งในรูปที่มีตัวตนก็ต้องรู้ทุกสิ่งเพื่อที่ท่านสามารถเตือนลูกเพราะพ่อได้เข้ามาสู่รูปที่มีตัวตนที่นี่ คนที่มีดวงตาเช่นอาชญากรหรือผู้ที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะทำให้บรรยาภาไม่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นี่ โยคะของสติปัญญาของลูกก็ออกไปข้างนอก มายาลอกลวงลูกอย่างมากมาย จิตใจก็ซุกซนอย่างมาก ลูกต้องทำความเพียร

พยายามอย่างมากเพื่อที่จะกลายเป็นสิ่งนี้ เมื่อลูกดวงวิญญาณมาหาบาบา ท่านก็จะตกแต่งลูกด้วยความรู้ ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ด้วยความรู้ และจากนั้นลูกจะได้รับร่างกายที่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายจะบริสุทธิ์ในยุคทอง และหลังจากครึ่งวงจรรจะเป็นอาณาจักรของราวัน ผู้คนถามว่า: ทำไมพระเจ้าถึงทำเช่นนั้น? อย่างไรก็ตามนี่คือสิ่งที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละครที่คงอยู่ตลอดไป พระเจ้าไม่ได้ทำสิ่งใด ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพเดียว บางคนพูดว่า: ทำไมฉันควรจดจำพระเจ้าเช่นนั้น? อย่างไรก็ตามลูกไม่ได้มีการเชื่อมโยงใดกับศาสนาอื่นใด ผู้ที่กลายเป็นหนามจะมาและกลายเป็นดอกไม้ บางคนถามว่า: พระเจ้าจะพาแค่ชาวบาร์โตไปสวรรค์เท่านั้นหรือ? เราไม่ยอมรับสิ่งนั้น พระเจ้าเลือกปฏิบัติด้วยวิธีนี้หรือ? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ได้กำหนดไว้แล้วในละคร หากทุกคนได้ไปสวรรค์ บทบาทของศาสนาที่นับไม่ถ้วนจะดำเนินต่อไปอย่างไร? ไม่ได้มีดวงวิญญาณหลายพันล้านดวงในสวรรค์ ก่อนอื่นต้องเข้าใจสิ่งหลักว่า: ใครคือพระเจ้า ให้เข้าใจท่านก่อน หากพวกเขาไม่ได้เข้าใจ พวกเขา ก็จะเฝ้าแต่ถามคำถามมากมาย หากพวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พวกเขา ก็จะบอกว่าสิ่งที่ลูกพูดนั้นถูกต้องแน่นอนเราต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ลูกต้องจดจำผู้เดียวนั้นไว้ ผู้คนของทุกศาสนาจดจำพระเจ้า เวลานั้นลูกๆกำลังได้รับความรู้นี้ ลูกเข้าใจว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ลูกแม้กระทั่งอธิบายอย่างมากมายในงานนิทรรศการแต่ก็ยังมีจำนวนน้อยมากที่ปรากฏออกมา อย่างไรก็ตามนั้นไม่ได้หมายความว่าลูกไม่ควรจัดงานนิทรรศการอีกต่อไป สิ่งนี้อยู่ในละครและลูกก็ได้ทำมัน บางครั้งดวงวิญญาณก็ปรากฏตัวในงานนิทรรศการแต่บางครั้งก็ไม่ปรากฏตัว ในขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไปหลายคนจะมาและเริ่มทำความเข้าใจพยายามที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูง บางคนผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่ต่ำจะไม่ทำความเข้าใจพยายามมากขนาดนั้น พ่อยังคงอธิบายแก่ลูกๆว่า : อย่าได้กระทำความบาปใดๆ จดลงไปว่าลูกได้ทำให้ใครมีความสุขหรือไม่ ฉันได้ทะเลาะเบาะแว้งกับใครหรือไม่? ฉันได้พูดสิ่งใดที่ผิดกับใครบางคนหรือไม่? ฉันได้ทำสิ่งใดที่ไม่ถูกต้องหรือไม่? บาบาส่งคำตอบว่า: เขียนการกระทำที่เป็นบาปที่ลูกได้ทำลงไป ลูกรู้ว่าลูกได้ทำบาปตั้งแต่ยุคทองแดงดังนั้นก็กลายเป็นดวงวิญญาณบาป เมื่อลูกได้ให้สิ่งที่ลูกเขียนแก่บาบา ภาระก็จะเบาบางลง บางคนเขียนว่า: ฉันไม่ได้เป็นสาเหตุของความทุกข์แก่ใคร บาบาส่งคำตอบว่า: อัจชะ นำซารัทของลูกมาและพ่อจะดูซารัทนั้น บาบาส่งคำตอบว่าเพราะท่านต้องการเห็นลูกๆ ที่ดีเช่นนั้น บาบาส่งความรักอย่างมากแก่ลูกๆที่มีค่าและเชื่อฟัง บาบารู้ว่ายังไม่มีใครกลับมาสมบูรณ์พร้อม บาบาส่งความรักและความพยายามที่ลูกแต่ละคนทำ เมื่อลูกๆไม่ได้เขียนซารัทของพวกเขา จะต้องมีความอ่อนแอบางอย่างที่พวกเขากำลังซ่อนจากบาบาอย่างแนบเนียน บาบาส่งคำตอบว่าเพียงว่าใครบางคนเป็นลูกที่ซื่อสัตย์อย่างแท้จริงถ้าเขาเขียนซารัทของเขา อย่างไรก็ตามพร้อมกับซารัท กิริยามารยาทก็จำเป็นต้องมีด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะทำให้ภาระของลูกเบาบางลง บอกพ่อด้วยการเขียนถึงบาปที่ลูกได้ทำไว้ อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ใครในเวลานี้ คงอยู่อย่าง เป็นลูกที่เชื่อฟัง

2. ทำให้สายตาของลูกนั้นดีมา ะมัดระวังอย่างมากที่ดวงตาของลูกจะไม่หลอกลวงลูก รักษา กิริยามารยาทของลูกเป็น อย่างดีมา อย่าได้กระทำการใด ๆ ที่เป็นบาปภายใต้อิทธิพลของตัณหา ราคะ หรือความโกรธ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างจริงจังที่จะไม่คิดถึงอดีต แต่ใส่จุดฟูลสต็อป ใส่จุดฟูลสต็อปกับสิ่งที่เกิดขึ้นจนถึงตอนนี้ การไม่คิดถึงอดีตคือการทำความเข้าใจความเพียรพยายามอย่างเข้มข้น หากใครคิดถึงอดีต เวลาพลังงานและความคิดของเขาก็สูญหายไปจนหมด ตอนนี้ไม่ใช่เวลาที่จะต้องเสียไป เพราะถ้าแม้ว่าสองช่วงเวลาของยุคบรรจบพบกัน นั่นคือถ้าแม้แต่สองวินาทีของยุคบรรจบพบกันสูญหายไป ลูกก็จะเสียเวลาไปหลายปีแล้ว ดังนั้นจงรู้ถึงความสำคัญของเวลาและใส่จุดฟูลสต็อปกับอดีต การใส่จุดฟูลสต็อปหมายถึงการเต็มไปด้วยสมบัติที่มีค่าทั้งหมด

คติพจน์: เมื่อทุกความคิดได้รับการยกระดับความคิดนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและต่อโลก

*** โอม ชานติ ***